

Nr 329.

Godkänd av första kammaren den 7 juni 1924.

Godkänd av andra kammaren den 7 juni 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin, m. m.

(Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 1.)

Sammanstatta bevillnings- och första lagutskottets memorial nr 2.)

Till Konungen.

Genom en den 9 maj 1924 dagtecknad proposition, nr 223, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin;

2) lag angående vissa ändringar i lagen den 8 juni 1923 (nr 147) om straff för olovlig varuinförsel; samt

3) lag angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

Med hänvisning till vad som anförts i riksdagens sammansatta bevillnings- och första lagutskotts utlåtande nr 1 och samma utskotts memorial nr 2, av vilka tryckta exemplar härvid fogas, får riksdagen härmed tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick antaga Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, för sin del antagit följande:

1:o) Förslag

till

lag med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin.

Härigenom förordnas som följer:

1 kap.

Om olovlig införsel av spritdrycker och vin, så ock om olovlig befattning med spritdrycker och vin, som olovligen införts.

Olovlig införsel till riket.

1 §.

1 mom. Var, som utan behörig tullangivning till riket inför spritdrycker eller vin, straffes för olovlig varuinförsel med böter till belopp motsvarande lägst åtta, högst tjugu kronor för liter av de olovligen införda dryckerna, dock minst trettio kronor, eller med fängelse i högst ett år.

Ändå att enligt förestående beräkningsgrund högsta bötesbeloppet i visst fall icke uppgår till femhundra kronor, må böterna höjas till nämnda belopp.

Sker den olovliga införseln i större omfattning eller yrkesmässigt, må till straffarbete i högst ett år dömas.

2 mom. Vad i 1 § 2—5 mom. i lagen den 8 juni 1923 (nr 147) om straff för olovlig varuinförsel finnes stadgat skall i tillämpliga delar äga giltighet beträffande brott, som avses här ovan i 1 mom.

3 mom. Lika med brott, som avses i 1 mom., anses försök därtill.

Angående delaktighet i brott, varom i 1 mom. förmäles, skall gälla vad som finnes stadgat i 7 § första stycket i lagen om straff för olovlig varuinförsel.

4 mom. Förövas olovlig införsel av spritdrycker eller vin av den, som en eller flera gånger fällts till straff för enahanda brott, skall till fängelse eller till straffarbete i högst två år dömas. Har införseln skett i allenast ringa omfattning och äro omständigheterna synnerligen mildrande, må, där ej föreligger fall, som avses i 1 § 3 mom. i lagen om straff för olovlig varuinförsel, dömas till böter efter vad i 1 mom. här ovan stadgas.

Förövas olovlig införsel av spritdrycker eller vin av den, som två eller flera gånger undergått straff för olovlig införsel av andra varor än spritdrycker och vin, skall dömas till böter efter vad i 1 mom. stadgas eller till fängelse eller till straffarbete i högst två år; dock må ej i fall, som avses i 1 § 3 mom. i lagen om straff för olovlig varuinförsel, till böter dömas.

Olovlig införsel till svenskt territorialvatten.

2 §.

1 mom. Spritdrycker och vin må icke med farkost av mindre netto-dräktighet än tvåhundrafemtio ton införas från internationellt eller utländskt område till svenskt territorialvatten.

Då särskilda omständigheter därtill föranleda, må Konungen beträffande farkoster av större nettodräktighet, än nu sagts, meddela motsvarande förbud att gälla i fråga om införsel till visst område av svenskt territorialvatten.

2 mom. Förbud, som i 1 mom. avses, skall icke utgöra hinder för införsel till svenskt territorialvatten av spritdrycker och vin:

a) då dryckerna äro att hänföra till skeppsproviant för den farkost, med vilken de forslas, eller tillhöra med farkosten följande resande eller ombord å densamma anställda personer, allt i den mån dryckerna prövas icke överstiga behovet under resan eller dryckerna eljest enligt gällande stadgande må av den resande för eget bruk till riket införas; samt

b) vid genomfart utan onödigt uppehåll genom Öresund mellan Falsterbo rev och Kullens fyr från internationellt eller utländskt område till annat sådant område; dock att vattenområde inom en halv kilometer från svenska landet icke må befaras.

3 mom. Generaltullstyrelsen må för särskilda fall medgiva undantag från förbud, som avses i denna paragraf.

3 §.

1 mom. Bryter någon mot förbud, som avses i 2 §, straffes såsom för olovlig införsel till riket.

Framgår uppenbarligen av omständigheterna, att avsikten icke varit att olovligen införa dryckerna till riket, må dock dömas allenast till böter, högst femhundra kronor.

Visas, att den farkost, med vilken dryckerna forslats, på grund av verklig sjönöd icke kunnat undgå att inkomma till svenskt territorialvatten och att där förbliva, vare den tilltalade från ansvar fri.

2 mom. Åtal för förbrytelse, som avses i 1 mom., må ej äga rum, med mindre generaltullstyrelsen giver lov därtill.

4 §.

Tulltjänsteman äger, där honom anbefalld tjänstgöring därtill föranleder, å farkost företaga den visitation, som oundgängligen erfordras för utrönande, huruvida mot förbud, som avses i 2 §, spritdrycker eller vin medföras å farkosten.

Olovlig befattning med spritdrycker och vin, som olovligen införts, m. m.

5 §.

1 mom. Var som, utan att kunna såsom gärningsman eller delaktig fällas till ansvar för brott, som i 1 § sägs, för egen eller annans räkning förvärvar, forslar, döljer eller förvarar spritdrycker eller vin, skall, där det är uppenbart, att dryckerna hava olovligen införts, straffas med böter till belopp motsvarande lägst fem, högst femton kronor för liter av de drycker, med vilka han tagit sådan olovlig befattning, dock minst tjuugu och högst femtusen kronor, eller med fängelse i högst ett år. Angående höjning i visst fall av böternas belopp gäller vad i 1 § 1 mom. andra stycket stadgas.

Kan den tilltalade göra sannolikt, att han vid tiden för gärningens begående icke ägt kännedom om eller anledning misstänka, att dryckerna olovligen införts, vare han från ansvar fri.

2 mom. Lika med brott, som avses i 1 mom., anses försök därtill.

Angående delaktighet i brott, varom i 1 mom. förmäles, skall vad i 7 § första stycket första och andra punkterna i lagen om straff för olovlig varuinförsel finnes stadgat äga motsvarande tillämpning.

6 §.

1 mom. Finnas å fartyg eller tåg spritdrycker eller vin så förstuckna eller undandolda, att olovlig införsel därav till riket uppenbarligen är tillämnad, skall fartygets eller tågets befälhavare, där ej på grund av annan bestämmelse i denna lag strängare påföljd skall ådömas honom, för bristande tillsyn över fartyget eller tåget straffas med böter till belopp motsvarande högst fyra kronor för liter av dryckerna, dock lägst tio kronor. Till ansvar, som nu sagts, må dock icke dömas i det fall, att å passagerarfartyg eller tåg spritdrycker eller vin anträffas förstuckna eller undandolda på plats, vilken är upplåten till medföljande resandes personliga begagnande, eller då befälhavaren gjort vad på honom ankommit för att förhindra dryckernas olovligen införande.

Föreligger skälig anledning antaga, att fartygets eller tågets befälhavare haft kännedom om åtgörande, som i första stycket sägs, straffes såsom för olovlig införsel av dryckerna.

2 mom. Hava å fartyg i trafik mellan inrikes orter spritdrycker eller vin, vilka uppenbarligen blivit till riket olovligen införda, påträffats under sådana omständigheter, att olovlig forsling därav måste anses vara tillämnad eller hava ägt rum, och finnes befälhavaren skäligen hava bort misstänka detta, skall befälhavaren, där han det oaktat underlåtit att vidtaga på honom ankommande åtgärder för att förhindra eller avbryta dryckernas forslande med fartyget, för bristande tillsyn över fartyget straffas med böter till belopp motsvarande högst tre kronor för liter av dryckerna, dock lägst tio kronor.

Föreligger skälig anledning antaga, att befälhavaren ägt kännedom om förhållande, som i första stycket avses, skall befälhavaren, där ej enligt annan bestämmelse i denna lag strängare påföljd skall ådömas honom, straffas såsom för olovlig forsling av dryckerna.

3 mom. Vad i 1 mom. andra stycket och 2 mom. andra stycket stadgas angående ansvar i vissa fall för befälhavare å fartyg skall äga motsvarande tillämpning beträffande annan å fartyg anställd person av befälsgrad.

Förverkande m. m.

7 §.

Påträffas spritdrycker eller vin, vilka uppenbarligen hava olovligen införts, skola dryckerna vara förverkade, evad någon fälles till ansvar för olovlig befattning därmed eller ej; dock att sådan påföljd icke skall inträda, där av omständigheterna uppenbarligen framgår, att drycker, som införts till svenskt territorialvatten, icke varit avsedda att olovligen införas till riket.

Där enligt vad sålunda stadgats drycker skola vara förverkade, skola tillika kärl och emballage, vari de förvaras, vara förverkade.

8 §.

1 mom. Har vid olovlig införsel av spritdrycker eller vin i annat fall, än i 3 § 1 mom. andra och tredje styckena sägs, eller har vid olovlig forsling, som i 5 § avses, nyttjats farkost av mindre nettodräktighet än tvåhundrafemtio ton eller dragare och fordon eller annat forslingsredskap, skall, evad ansvar för brottet ådömes eller ej, forslingsredskapet vara förverkat, därest det forslade godset till väsentlig del utgjorts av olovligen införda spritdrycker eller vin, eller därest den färd, vid vilken redskapet nyttjats, eljest måste antagas hava ägt rum i väsentligt syfte att företaga olovlig införsel eller forsling av spritdrycker eller vin.

Påföljd av förverkande, varom nu sagts, skall dock icke inträda:

a) där det göres sannolikt, att varken forslingsredskapets ägare eller dess brukare eller förare haft kännedom om eller anledning misstänka redskapets användande vid olovlig införsel eller forsling av spritdrycker eller vin; eller

b) då äganderätten till forslingsredskapet, efter dess användande för den olovligen införseln eller forslingen men innan beslag skett, genom överlåtelse övergått till annan och det göres sannolikt, att den nye ägaren icke vid tiden för förvärvet ägt kännedom om eller anledning misstänka redskapets olovligen användande; eller

c) där forslingsredskapets förverkande eljest finnes uppenbart oskäligt med hänsyn till särskilda omständigheter, såsom bristande möjlighet för ägaren eller, då annan ägt i ägarens ställe förfoga över forslingsredskapet, för denne att förebygga redskapets olovligen användande.

2 mom. Farkost av mindre nettodräktighet än fyrtio ton, vilken uppe-

håller förbindelse mellan land och där utanför beläget fartyg, skall, såvida fartygets resa uppenbarligen skett i syfte att företaga eller främja olovlig införsel av spritdrycker eller vin och farkostens färd skäligen får antagas hava avsett befordrande av sådant syfte, vara förverkad, ändå att farkostens ägare, brukare eller förare icke kan dömas till ansvar för olovlig införsel eller forsling av dylika drycker; dock skall vad i 1 mom. andra stycket stadgas angående undantag från påföljd av förverkande äga motsvarande tillämpning.

3 mom. Besväras farkost, vilken enligt vad i 1 eller 2 mom. stadgas skall vara förverkad, av in-teckning, som sökts efter det denna lag trätt i kraft, och framgår av omständigheterna, att innehavaren av in-teckningen ägt kännedom om eller anledning misstänka farkostens användande vid olovlig införsel eller forsling av spritdrycker eller vin eller vid olovligt uppehållande av förbindelse mellan fartyg och land, skall domstolen förklara, att panträtten i farkosten skall upphöra, där ej sådant med hänsyn till särskilda omständigheter finnes uppenbart oskäligt.

Beträffande påföljd, som nu sagts, skall vad i lagen den 10 maj 1901 (nr 26) om in-teckning i fartyg är i 20 § stadgat angående dödande av in-teckning, så ock vad i samma lag stadgas i 29 § första stycket och 31 § äga motsvarande tillämpning. Det åligger domstol, som ådömer sådan påföljd, att därom översända bevis till in-teckningsdomstolen.

4 mom. Där enligt vad i 1 eller 2 mom. stadgas forslingsredskap skall vara förverkat, skola tillika därtill hörande och å forslingsredskapet an-träffade inventarier och utrustningsföremål vara förverkade, så ock eljest redskap och vapen, då de anträffas å forslingsredskapet och uppenbarligen använts vid eller medförts i syfte att användas vid olovlig införsel eller forsling av spritdrycker eller vin eller vid olovligt uppehållande av förbindelse mellan fartyg och land; och skall vad i denna lag stadgas om förverkat forslingsredskap äga motsvarande tillämpning beträffande nu avsedd egendom.

9 §.

Vad i 1 § 10 mom., 4, 5 och 8 §§, 11—14 §§ samt 18 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel stadgas skall äga motsvarande tillämpning, då fråga är om brott, som avses i detta kapitel, eller om egendom, som på grund av stadgande i detta kapitel skall vara förverkad.

2 kap.

Om olovlig befattning med spritdrycker och vin, som icke avses i 1 kap.

10 §.

1 mom. Var som, utan att kunna fällas till ansvar för olovlig tillverkning av spritdrycker och vin eller delaktighet i sådant brott, för egen eller annans räkning förvärvar, forslar, döljer eller förvarar spritdrycker eller

vin, skall, där det är uppenbart, att dryckerna hava olovligen tillverkats, straffas med böter till belopp motsvarande lägst fem, högst femton kronor för liter av de drycker, med vilka han tagit sådan olovlig befattning, dock minst tjugu och högst femtusen kronor, eller med fängelse i högst ett år. Angående höjning i visst fall av böternas belopp gäller vad i 1 § 1 mom. andra stycket stadgas.

Kan den tilltalade göra sannolikt, att han vid tiden för gärningens begående icke ägt kännedom om eller anledning misstänka, att dryckerna olovligen tillverkats, vare han från ansvar fri.

2 mom. Lika med brott, som avses i 1 mom., anses försök därtill.

Angående delaktighet i brott, varom i 1 mom. förmäles, skall vad i 7 § första stycket första och andra punkterna i lagen om straff för olovlig varuinförsel finnes stadgat äga motsvarande tillämpning.

11 §.

1 mom. Påträffas spritdrycker eller vin, vilka uppenbarligen hava olovligen tillverkats, skola dryckerna vara förverkade, ändå att icke någon fälles till ansvar för den olovligen tillverkningen.

2 mom. Vad i 1 mom. stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande spritdrycker och vin, vilka, utan att hava olovligen införts eller olovligen tillverkats, uppenbarligen åtkommit genom olovlig överlåtelse av dryckerna eller av inköpsrätt till dryckerna, dock endast för så vitt dryckerna anträffas under sådana omständigheter, att det tillika är uppenbart, att de äro avsedda att i befintligt eller förarbetat skick olovligen avyttras.

3 mom. Där enligt vad i 1 eller 2 mom. sägs spritdrycker eller vin skola vara förverkade, skola tillika kärl och emballage, vari de förvaras, vara förverkade.

4 mom. Förskingrar någon egendom, som enligt vad i detta kapitel sägs skolat dömas förverkad, gälde dess värde.

12 §.

I de avseenden, varom i denna lag stadgas, skall lika med olovlig tillverkning anses obehörig åtgärd, varigenom denatureringsmedel avskiljes eller denaturering försvagas, och skola lika med drycker, vilka uppenbarligen hava olovligen tillverkats, anses spritdrycker samt rusgivande ersättningsmedel därför, med vilka uppenbarligen vidtagits obehörig åtgärd, som nyss sagts, så ock spritdrycker och vin, vilka uppenbarligen hava antingen olovligen införts eller olovligen tillverkats eller varit föremål för sådan obehörig åtgärd, utan att dock arten av det olovligen förfarandet kan utrönas.

3 kap.**Om rättegången.***Laga domstol.*

13 §.

1 mom. Mål angående brott, varom i 1 kap. sägs, skall, även i det fall att straff skall bestämmas enligt allmänna strafflagen, anhängiggöras vid den domstol, som jämlikt 16 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel är tullmålsdomstol för den plats, där brottet skett eller blivit upptäckt, eller, där brottet skett eller upptäckts å inkommande fartyg, vid tullmålsdomstolen för den plats, dit den brottslige med fartyget först ankommer eller där han eljest träffas.

Mål angående förverkande av egendom eller utgivande av egendoms värde på grund av vad i 1 kap. stadgas skall, där talan om ansvar ej föres, anhängiggöras vid tullmålsdomstolen för den ort, där beslag skett, eller, där beslag skett å inkommande fartyg, för den ort, dit fartyget först ankommer.

Utan hinder av vad sålunda stadgats må mål angående brott, som avses i 5 §, eller angående förverkande av egendom eller utgivande av egendoms värde på grund av sådant brott anhängiggöras jämväl vid allmän domstol för den ort, där brottet skett eller blivit upptäckt, eller, där talan ej föres om ansvar, för den ort, där beslag ägt rum, eller dit fartyg, därå beslaget skett, först ankommer.

2 mom. Mål angående brott, som avses i 2 kap., eller angående förverkande av egendom eller utgivande av egendoms värde på grund av vad i samma kapitel stadgas skall anhängiggöras vid allmän domstol för den ort, där brottet skett eller blivit upptäckt, eller, där talan om ansvar ej föres, för den ort, där beslag ägt rum.

3 mom. Föres vid domstol talan angående olovlig befattning med spritdrycker eller vin, må domstolen, under förutsättning att det finnes kunna ske utan men för utredningens fullständighet och att det eljest med hänsyn till kostnader och andra omständigheter finnes lämpligt, i sammanhang med nämnda talan till bedömande upptaga jämväl talan angående annan olovlig befattning med dryckerna, ändå att sistnämnda talan bort anhängiggöras vid annan domstol.

Befinnes, efter det talan angående olovlig befattning med spritdrycker eller vin anhängiggjorts vid viss domstol, att den åtalade gärningen utgör brott, varom talan rätteligen bort väckas vid annan domstol, må ändock den domstol, där målet anhängiggjorts, under den i första stycket angivna förutsättning handlägga och slutligen avdöma målet.

Åtalsrätt.

14 §.

Talan angående olovlig befattning med spritdrycker eller vin anhängig-göres och utföres vid tullmålsdomstol av tullverkets vederbörande åklagare samt vid allmän domstol av vederbörande allmänne åklagare, beslagare dock obetaget att, därest åklagaren vägrar åtala, underställa frågan prövning av länsstyrelsen i länet eller, där åklagaren är tullverkets åklagare, av generaltullstyrelsen.

Därom att i visst fall åtal ej må äga rum utan generaltullstyrelsens tillstånd är stadgat i 3 § 2 mom.

Beslag.

15 §.

1 mom. Tulltjänsteman, polisman eller lotstjänsteman, som anträffar spritdrycker eller vin, vilka skäligen kunna antagas vara förverkade på den grund att de äro olovligen införda, skall taga dryckerna i beslag tillika med kärl och emballage, vari de förvaras. Med egendom, som sålunda tagits i beslag, skall förfaras på sätt i 10 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel finnes stadgat.

Vad nu sagts skall gälla jämväl med avseende å forslingsredskap, som skäligen kan antagas enligt denna lag vara förverkat.

2 mom. Lands- eller stadsfiskal eller kronobetjänt eller person, vilken särskilt förordnats att vaka över efterlevnaden av gällande förordningar angående tillverkning av brännvin och angående försäljning av rusdrycker, skall, då han anträffar spritdrycker eller vin, som skäligen kunna antagas vara förverkade jämlikt stadgande i 2 kap. i denna lag, taga dryckerna i beslag tillika med kärl och emballage, vari de förvaras. Beslag skall, där så ske kan, göras i två vittnens närvaro, och skall innehavaren av vad som tages i beslag eller, om han är frånvarande, hans ombud på stället eller någon av hans husfolk tillsägas om beslaget.

3 mom. Då egendom tagits i beslag enligt 1 eller 2 mom., åligger det beslagaren, där han själv äger anställa åtal, att så snart ske kan väcka talan vid domstol med yrkande om egendomens förverkande eller ock förfara på sätt i 17 § sägs. Äger beslagaren icke själv anställa åtal, skall han ofördröjligen om beslaget göra anmälan hos vederbörande åklagare, vilken det åligger att pröva, huruvida beslaget skall bestå, och, därest beslaget finnes icke böra hävas, vidare förfara på sätt nyss sagts.

Innan domstol haft tillfälle att pröva beslag eller innan förordnande, som avses i 17 §, blivit meddelat, må den, som drabbats av beslaget, kunna hos vederbörande länsstyrelse eller, där åklagaren är tullverkets åklagare, hos generaltullstyrelsen påkalla beslagets hävande.

4 mom. Då egendom i annat fall, än som avses i 1 mom., tagits i beslag men ärendet på grund av sakens beskaffenhet överlämnas till tullverkets åklagare, så ock då mål hänvisas från allmän domstol till tullmålsdomstol, skall den beslagtagna egendomen överlämnas till den tullförvaltning, dit den bekvämligast kan föras, och skall med egendomen vidare förfaras på sätt i 10 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel stadgas.

Förfarandet i vissa fall i fråga om egendoms förverkande m. m.

16 §.

Har egendom tagits i beslag med stöd av denna lag och föres talan om ansvar för brottslig gärning, som föranlett beslaget, må, ändå att den tilltalade är annan än ägaren till den beslagtagna egendomen, frågan om egendomens förverkande prövas i målet; dock må forslingsredskap icke förklaras förverkat, med mindre ägaren, där han är känd, erhållit underrättelse om målet i den ordning, som angående delgivning av stämning är stadgad.

Kan ej mot någon föras ansvarstalan, som i första stycket sägs, må ändock mot ägaren eller, om denne ej är känd eller ej kan med stämning anträffas, mot brukare, forslare eller annan innehavare av den beslagtagna egendomen vid domstol föras talan angående egendomens förverkande. Har den, som sålunda instämmts, ej inställt sig vid rätten, må utan hinder därav frågan om egendomens förverkande av domstolen prövas.

Påföljd, som i 8 § 3 mom. sägs, må ej ådömas, med mindre inteckningens innehavare, där han är känd, erhållit underrättelse om målet i den ordning, som angående delgivning av stämning är stadgad.

17 §.

1 mom. Är varken ägare eller forslare, brukare eller annan innehavare av beslagtagna egendom känd eller anträffbar med stämning, och är fråga om förverkande av allenast annan egendom än forslingsredskap, skall vederbörande åklagare, där han finner uppenbart, att egendomen skall vara förverkad, göra framställning om eller, såvida han jämlikt 3 mom. i denna paragraf är därtill behörig, själv meddela förordnande, att beslaget å egendomen skall tillsvidare bestå, samt därefter förfara på sätt i 18 och 19 §§ stadgas.

Är fråga om förverkande av forslingsredskap, skall åklagaren hos vederbörande domstol göra framställning om beslagets kungörande, varefter domstolen låter genom åklagarens försorg i allmänna tidningarna införa sådan kungörelse med föreläggande för vederbörande att inom sextio dagar från kungörandet anmäla sig hos domstolen, vid äventyr att frågan om egendomens förverkande avgöres utan hinder av hans uteblivande.

2 mom. Är i fall, som i 16 § andra stycket sägs, fråga om förverkande av allenast annan beslagtagen egendom än forslingsredskap, må åklagaren, där han finner uppenbart, att egendomen skall vara förverkad, i stället för att väcka talan vid domstol förfara på sätt i 1 mom. första stycket sägs.

3 mom. Förordnande, som i denna paragraf avses, meddelas i Stockholm av överståthållarämbetet, i annan stad, där poliskammare finnes, av denna, och eljest av vederbörande åklagare. Förordnande skall meddelas skriftligen; och skall, där den beslagtagna egendomens värde uppskattas till mindre än trettio kronor, detta angivas i förordnandet.

18 §.

1 mom. Då förordnande, som avses i 17 §, blivit meddelat, skall åklagaren utan dröjsmål låta genom stämningssman delgiva ägaren av den egendom, förordnandet avser, eller, om ägaren ej är känd eller ej kan anträffas, den, som vid tiden för beslaget innehade egendomen, förordnandet med anmaning till denne, om han vill å beslaget tala, att hos åklagaren inom fjorton dagar efter delgivningen med angivande av bostads- och vistelseort skriftligen anmäla missnöje med beslaget, vid påföljd att eljest beslaget står fast och egendomen är förverkad. Intyg om delgivningen skall av stämningssmannen tecknas å förordnandet.

Är ägare eller innehavare ej känd eller kan ägare eller innehavare ej anträffas, skall delgivning av förordnande och anmaning, varom i första stycket sägs, ske genom införande i den eller de tidningar i orten, i vilka allmänna meddelanden kungöras; dock skall i dylikt fall egendomens ägare eller innehavare för missnöjes anmälning njuta en tid av sextio dagar efter det förordnandet och anmaningen senast kungjorts.

Har förordnande och anmaning icke inom trettio dagar, efter det förordnandet meddelats, delgivits egendomens ägare eller innehavare eller i fall, som avses i andra stycket, införts i vederbörlig tidning, skall beslaget gå åter.

2 mom. Uppgår beslagtagna egendoms värde ej till trettio kronor, skall utan vidtagande av de i 1 mom. föreskrivna åtgärder egendomen vara förverkad, därest icke missnöje med beslaget anmäles inom trettio dagar efter det förordnandet meddelats.

19 §.

Har enligt 18 § missnöje anmälts, skall åklagaren, då därtill finnes anledning, inom fjorton dagar efter det anmälningen gjorts, till vederbörande domstol instämna den, som anmält missnöje, med yrkande att den beslagtagna egendomen måtte förklaras förverkad. Anträffas ej den, som anmält missnöje, då han å den uppgivna vistelseorten för stämning sökes, skall instämningstiden vara förlängd, till dess han hos åklagaren inställer sig för stämning mottagande. Har detta ej skett inom sex månader, efter det förordnandet meddelats, skall missnöjesanmälningen vara förfallen.

Då stämning skett inom föreskriven tid, skall beslaget bestå, till dess domstol annorlunda förordnar. Sker ej stämning inom sådan tid, skall beslaget gå åter.

Har den, som anmält missnöje, ehuru lagligen stämd, ej inställt sig vid rätten, må utan hinder därav frågan om egendomens förverkande av domstolen avgöras.

20 §.

Har framställning gjorts om förordnande enligt 17 § eller har dylikt förordnande meddelats, och anställes, innan frågan om egendomens förverkande blivit avgjord i den ordning, som i 18 och 19 §§ stadgas, åtal angående olovlig befattning med de varor, förordnandet avser, skall frågan om egendomens förverkande i stället prövas i samband med åtalet; och skola förty jämlikt sistnämnda paragrafer vidtagna åtgärder förfalla.

21 §.

Om ordningen för fullföljd i högre rätt av mål rörande egendoms förverkande på grund av föreskrift i denna lag gäller vad i allmänhet för brottmål är stadgat.

Försäljning av förverkad egendom.

22 §.

Med spritdrycker och vin, som jämlikt denna lag äro förverkade, skall förfaras på sätt i gällande författning angående försäljning av rusdrycker är föreskrivet beträffande förfarande med drycker, som jämlikt författningen äro förverkade.

I fråga om förfarande med forslingsredskap, som jämlikt denna lag är förverkat, skall vad i 21 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel stadgas i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Böters fördelning och förvandling m. m.

23 §.

1 mom. Av böter, vilka ådömas för sådan olovlig befattning med spritdrycker och vin, som avses i 1 eller 3 § i denna lag eller i 4 eller 5 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel, så ock av behållna försäljningssumman för egendom, som i samband med ådömande av ansvar för sådan gärning förklaras förverkad, ävensom av belopp, som utgives i stället för dylik egendom, skola, där ej i 5 mom. här nedan annorlunda stadgas, två tredjedelar tillfalla beslagaren och återstoden kronan. Ej må dock till beslagare utgå mera än sammanlagt ettusen kronor av böternas belopp och den förverkade egendomens värde; skolande vad därutöver å beslagare belöper

ställas till generaltullstyrelsens förfogande för att användas till det i 19 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel omförmälda ändamål.

2 mom. Av böter, som i andra fall än i 1 mom. avses ådömas för brott, varom i denna lag sägs, ävensom av behållna försäljningssumman för egendom, som i andra fall än i 1 mom. avses jämlikt lagen är förverkad, så ock av belopp, som utgives i stället för dylik egendom, skall, där ej i 5 mom. här nedan annorlunda stadgas, en tredjedel, dock sammanlagt högst ettusen kronor, tillfalla beslagaren och en tredjedel kronan.

Återstoden skall, då fråga är om böter, vilka ådömas enligt 1 kap., eller om försäljningssumman för eller värdet av egendom, som enligt samma kapitel dömes eller skolat dömas förverkad, ställas till generaltullstyrelsens förfogande för att användas till det i 19 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel omförmälda ändamål och i annat fall fördelas med ena hälften till generaltullstyrelsen, att användas på sätt sålunda sagts, och med andra hälften i Stockholm till överståthållarämbetet, i annan stad till magistraten samt eljest till länsstyrelsen, att i enlighet med föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polismän, vilka ådaga-lagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller sprithan-tering.

3 mom. På vederbörande länsstyrelse eller, där åklagaren är tullverkets åklagare, på generaltullstyrelsen, ankommer att fastställa fördelningen av försäljningssumman för förverkad egendom, då frågan om egendomens förverkande blivit avgjord annorledes än genom domstols utslag.

4 mom. Skall egendom vara förverkad såväl jämlikt denna lag som jämlikt annan författning, skall beträffande fördelningen av försäljnings-summan eller egendomens värde gälla vad i denna lag är stadgat.

5 mom. Vad i 19 § andra stycket i lagen om straff för olovlig varuinförsel är för där avsedda fall stadgat skall äga motsvarande tillämpning, då fråga är om fördelning av böter, ådömda enligt denna lag, samt av försäljningssumman för eller värdet av egendom, som jämlikt denna lag dömes eller skolat dömas förverkad.

24 §.

Saknas tillgång till fulla gäldandet av böter, som ådömas enligt denna lag, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1924 och gäller till och med den 30 juni 1926. Så länge denna lag är gällande, skall, såvitt angår spritdrycker och vin, lagen om straff för olovlig varuinförsel icke äga tillämpning i vidare mån än hänvisning därtill skett i denna lag.

Genom denna lag upphäves lagen den 8 juni 1923 (nr 148) angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Har gärning, som i denna lag avses, blivit begången under tiden för lagens giltighet, eller har under samma tid beslag skett på grund av stadgande i lagen, skola de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl efter utgången av nämnda tid tillämpas med avseende å gärningen eller beslaget.

2:o) Förslag

till

lag angående vissa ändringar i lagen den 8 juni 1923 (nr 147) om straff för olovlig varuinförsel.

Härigenom förordnas, att 1 § 7 mom. i lagen den 8 juni 1923 om straff för olovlig varuinförsel skall upphöra att gälla, att i samma lag skall införas en ny paragraf med beteckning 22 av den lydelse nedan sägs samt att 1 § 1, 2 och 9 mom., 6 och 9 §§, 10 § 3 mom. och 12 § 2 mom. i lagen skola hava följande ändrade lydelse:

1 §.

1 mom. Var, som utan behörig tullangivning till riket inför tullpliktig vara, skall för olovlig varuinförsel böta från och med två till och med sex gånger beloppet av den avgift, som för varan bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst tio kronor. Sker den olovliga införseln i större omfattning eller yrkesmässigt, vare straffet böter från och med fyra till och med tio gånger beloppet av nämnda avgift, dock minst ett-hundra kronor, eller fängelse i högst ett år.

2 mom. Om vid förövandet av den olovliga varuinförseln gärningsmannen varit beväpnad och det skäligen kan antagas, att vapnet varit avsett att begagnas till våld eller hot mot den, som velat hindra eller vederbörligen anmäla den olovliga varuinförseln, må i fall, som i första punkten av 1 mom. sägs, dömas till fängelse och i fall, som i andra punkten av samma mom. omförmäles, dömas till straffarbete i högst ett år.

9 mom. Är olovligen infört gods förverkat, vare ock förverkat:

a) emballage eller — — — varuinförsel; samt

b) farkost av mindre nettodräktighet än etthundratjugo ton eller dragare och fordon eller annat forslingsredskap, som för transport av det olovligen införda godset begagnats vid resa, vilken måste antagas hava ägt rum i väsentligt syfte att företaga olovlig varuinförsel, eller eljest vid tillfälle, då de forslade varorna till väsentlig del utgjorts av olovligen infört gods, allt dock endast för så vitt forslingsredskapet tillhör godsets ägare eller annan, som finnes hava ägt kännedom om den olovliga varu-

införseln eller skäligen anledning att misstänka densamma, samt tillika godset anträffats under forslingen.

6 §.

Förövar den, som — — — högst två år.

Beträffande gods, — — — 1 § 8 och 9 mom. sägs.

9 §.

Tulltjänsteman, polisman eller lotstjänsteman, som anträffar egendom, vilken skäligen kan antagas enligt denna lag vara förverkad, skall taga egendomen i beslag; och åligger det beslagaren, där han själv äger anställa åtal, att så snart ske kan väcka talan angående ansvar för den brottsliga gärning, som föranlett beslaget, eller ock göra sådan framställning, som i 17 § sägs. Äger beslagaren icke själv anställa åtal, skall han ofördröjligen om beslaget göra anmälan hos vederbörande åklagare, vilken det åligger att pröva, huruvida beslaget skall äga bestånd, och, därest beslaget finnes icke böra hävas, vidare förfara på sätt nyss sagts.

Innan domstol haft tillfälle att pröva beslag, må den, som drabbats av åtgärden, kunna hos generaltullstyrelsen påkalla beslagets hävande.

10 §.

3 mom. Har åklagare förklarat, att verkställt beslag skall återgå, må egendomen, om beslagare det önskar och tullförvaltningen finner skäl därtill, kvarbliva i tullförvaltningens vård högst sex dagar från dagen för åklagarens beslut, för så vitt ej generaltullstyrelsen beslutar, att varan skall längre tid kvarbliva hos tullförvaltningen.

12 §.

2 mom. Är någon på — — — skall där anträffas.

Konungens befallningshavande, landsfogde, lands- och stadsfiskal, chef för polisväsende i stad, tulldirektör, tullförvaltare, kustbevakningsinspektör, chef för kustbevakningsdistrikt, gränsbevakningschef samt tullverkets vederbörande åklagare äga förordna om husrannsakan, som i detta mom. avses; och må sådan verkställas, förutom av tjänsteman, som nu nämnts, av tulltjänsteman i lägst överuppsyningsmans ställning eller av polisman i befälsställning, som av Konungens befallningshavande därtill särskilt förordnats. Utan förordnande, varom nyss sagts, må husrannsakan, när fara är i dröjsmål, företagas av tulltjänsteman i lägst överuppsyningsmans ställning eller, där egendom, som kan antagas förverkad, på färsk gärning följts eller spårats till lägenheten, jämväl av annan tulltjänsteman eller av polisman, ändå att denne icke är i befälsställning.

22 §.

Vad i denna lag är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fråga om oarbetad eller arbetad tobak, ändå att varan icke är tullpliktig; dock skall därvid iakttagas,

att vad i 1 § 6 mom. stadgas icke skall äga tillämpning,
att vid olovlig införsel av oarbetad tobak eller tobaksmjöl bötesstraffet
skall utgöra lägst två, högst tio kronor för kilogram av den olovligen in-
förda myckenheten, dock minst tio kronor, samt
att vid olovlig införsel av annan arbetad tobak än tobaksmjöl till grund
för beräkning av böter skall läggas den tullavgift, som skolat utgå, därest
resande infört varan.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1924.

3:0) Förslag

till

lag angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

Härigenom förordnas som följer:

Påträffas spritdrycker eller vin eller rusgivande ersättningsmedel där-
för hos person, som anhålles för fylleri, skall vad sålunda påträffats tagas
i förvar av polismyndigheten och, där ansvar ådömes för fylleriförsee-
lsen, dömas förverkat, såvida ej särskilda omständigheter till annat för-
anleda.

Med drycker och ersättningsmedel därför, som enligt vad sålunda stad-
gats dömas förverkade, skall förfaras på sätt i 90 § 2 mom. i förordningen
den 14 juni 1917 (nr 340) angående försäljning av rusdrycker föreskrives;
och skall belopp, som vid föryttring av förverkad vara erhålles, tillfalla
kronan.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1924 och gäller till och med den 30
juni 1926.

Har jämlikt denna lag egendom tagits i förvar före den 1 juli 1926, skola
de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl efter samma dag tillämpas
med avseende å egendomen.

Stockholm den 7 juni 1924.

Med undersätlig vördnad.